

עת"א 55707/05/16 - יוסף נחושתן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 55707-05-16 נחושתן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר - זימונים ואח' 29 מאי 2016

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר
יוסף נחושתן (אסיר)

נגד
המשיב
שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד יעקב ארדיטי

ב"כ המשיב עו"ד מוזי יצחקי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה דחופה שהוגשה בסוף השבוע ובה עתר העותר לאפשר לו לצאת לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות בברי ת המילה של נכדו.

העותר נדון ל- 10 שנות מאסר שמניין מיום 31.5.12 בגין עבירות אינוס קטינה למעלה מגיל 16, מעשה מגונה בקטינה למעלה מגיל 16 כשיש להדגיש כי מדובר בקטינה הלוקה בשכלה.

לטענת העותר הוא השתתף בשתי קבוצות טפול בהצלחה ואף רשום לקבוצה מכחישי עבירה אשר עתידה להיפתח בקרוב, אי הוצאתו לסבב חופשות מהווה אפליה בינו לבין אסירים אחרים והוא מבקש ליתן לו חופשה רגילה בת 24 שעות לצורך השתתפות בברית נכדו, לחלופין, חופשה מיוחדת בת 8 שעות.

ייאמר מיד כי מדובר באסיר המסווג לקטגוריה ב1 ולולא היה מדובר בעתירה לחופשה חריגה לא הייתה זו נקבעת עמוד 1

בדחיפות כה רבה.

לפיכך, אדון בבקשתו של העותר לצאת לחופשה חריגה בלבד וככל שלעותר טענות כנגד אי שילובו בסבב חופשות יתכבד ויגיש עתירה נוספת.

באשר לבקשת העותר לצאת לחופשה חריגה נטען כי העותר מתנהג לשביעות רצון המשיב, התנהגותו במהלך חופשות חריגות אליהן יצא (ביום 1.8.12 לחתונת בתו וביום 17.4.14 להולדת נכדתו וביום 15.12.14 לרגל ברית של נכדו) ויציאתו לחופשות החריגות היו בעיקר על רקע אפליה בינו לבין אסירים אחרים. האסיר האחר אשר העותר נקב בשמו הינו משה קצב אשר יצא לחופשה מיוחדת לבר המצווה של נכדו.

בכתב התשובה נטען כי העותר מבקש לצאת לברית של נכד אשר אינה בין הנסיבות המנויות בפקודה המצדיקות הוצאה לחופשה חריגה ומשהעותר מחויב לפעול בהתאם להוראות הדין לא אושרה בקשתו של העותר.

למעשה, מבקש העותר, כך לטענת ב"כ המשיב, להפלותו מאסירים אחרים המבקשים לצאת לחופשה חריגה בנסיבות שאינן מנויות עם הוראות הפקודה ולפיכך בקשותיהם מסורבות. עוד נטען כי הן ביהמ"ש זה והן ביהמ"ש העליון בדונו ברע"ב על החלטת ביהמ"ש קבע כי צדק ביהמ"ש משלא אישר חופשה מיוחדת לרגל הולדת נכד.

ואכן, בעת"א 10295-05-16 אשר נתנה ביום 5.5.16 על ידי ביקש העותר שנדון למאסר בן שנה ו 6 חודשים (בניגוד לעותר שבפניי שנדון ל 10 שנות מאסר) לצאת לחופשה חריגה לרגל אירוע ברית של נכדו. באותו מקרה הפנתה ב"כ העותר לרע"ב 8540/14 בעניינו של העותר שבפניי שם קבע כב' השופט רובינשטיין כי ייתכן ויש מקום להוסיף ברית של נכד לפקודה שכן "בני בנים הרי הם כבנים".

באותה החלטה הפניתי להחלטתו של כב' השופט בן חמו מביהמ"ש המחוזי בנצרת בעת"א 24012-03-16 שם ביקש העותר לצאת לברית נכדו על מנת לשמש כסנדק וכב' השופט בן חמו קבע כי היעדרות לעתירה שכזו תביא למצב בו תיפרך הרשימה הסגורה שקבע המחוקק בפקודת החופשות.

כן קבעתי כי לא מצאתי כי קיים טעם לכך המצדיק אפליה בין העותר לבין אסירים אחרים.

ביהמ"ש העליון נדרש לדון ברשות ערעור שהוגשה על החלטה זו וקבע כי חופשה מיוחדת אינה בגדר זכות וכי לפי הפקודה חופשה מעין זו שמורה למקרים בהם מדובר בהולדת בן או בת ולא נכד או נכדה של האסיר ומשכך דחה את הבקשה.

אכן העותר יצא למספר חופשות חריגות אך עצם העובדה כי יצא למספר חופשות חריגות אין בו כדי לאפשר יציאה לחופשות חריגות נוספות דבר אשר יגרור אפליה בינו לבין אסירים אחרים.

להחלטה מעין זו השלכות רחב משמעותיות.

לאור האמור סבורני כי דין העתירה להידחות וכך הנני מורה.

ניתנה והודעה היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט, שופטת

הוקדעלידידינסתר